

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 113 | maj 2009 | pris 20 kr

EU hotar den svenska samhällsmodellen

Den 7 juni är det EU-parlamentsval. Valet sker i en tid då den finansiella och ekonomiska krisen alltmer övergått till en politisk kris i EU-området, som inte upplevts sedan 1930-talets depression. Alltfler medborgare i medlemsstaterna inser att EU:s och dess institutioner inte är en lösning på krisen utan tvärtom en del av problemet. I EU:s alla fördrag inklusive Lissabonfördraget är EU-projektets viktigaste syfte "att bygga en gemensam marknad som är helt öppen för en fri och icke snedvriden konkurrens". Detta

Jan-Erik Gustafsson
är ordförande i
Folkrörelsen Nej till EU

syfte kompletteras i fördragen med ett konstitutionaliserat regelverk, som endast tillåter en fundamentalistisk ekonomisk politik baserad på rigid inflationsbekämpning. Detta är den ekonomiska politik som vi nu ser vittrar sönder framför våra ögon, och som får högt uppsatta EU-ledare att oroa sig om EU-projektet håller på att falla samman.

Inför EU-parlamentsvalet har redan bristen på alternativ till den marknadsfundamentalistiska politiken fällt den så kallade socialistiska regeringen i Ungern, den borgerliga regeringen i Lettland och till och med den borgerliga tjeckiska regeringen, när landet befann sig halvvägs under det europeiska ordförandeskapet. Den tidigare tigarekonomin och eurolandet Irland har snabbt förvandlats till en katastrofekonomi, och med penningpolitiken förbrukad återstår inget annat för den irländska regeringen än att låta folk betala för krisen genom lönesänkningar, "pensionsskatter" och nedskärningar i offentlig sektor. På samma sätt ökar budgetunderskotten snabbt i strid mot EU-fördragen i euroländer som Spanien, Grekland, Italien etc.

Det är en illusion att tro att representation i EU-parlamentet skulle kunna göra något för att ändra den fundamentalistiska politiken. EU-anhängare av vilken som helst nyans framhäver ivrigt att inflytande för EU-parlamentet har utökats till exempel genom det så kallade medbeslutandeförfarandet. Men sedan Maastrichtfördraget 1992 har EU-direktiv utarbetade av

EU-kommissionen varit verktyget för att ifrågasätta demokratiska rättigheter och arbetsrätt i alla dess former. Bakom varje tillbakagång kan spåras ett EU-direktiv, som har införlivats med nationell rätt. Oavsett vad man kan tycka om ett enskilt direktiv, så måste man som medborgare fråga sig om en enskild ledamot i EU-parlamentet har rätt att lägga fram ett utkast till direktiv för behandling om omröstning på eget initiativ? Svaret är absolut nej! Endast EU-kommissionen som "övervakare av fördragen" har monopol på att föreslå och initiera lagstiftning, och inte heller Lissabonfördraget ändrar på detta faktum.

Det är också en illusion tro, som till exempel ett löntagarbaserat parti som socialdemokraterna hävdar, att det går att förvandla det fundamentalistiska EU-projektet till "ett socialt Europa". Det är ju EU som avreglerar, privatiserar offentliga tjänster, uttraderar den sociala tryggheten, offentlig utbildning och organiserar en vild konkurrens mellan löntagare för att minska kostnaden för arbetskraften. EU:s domstols utslag i Lavalmålet, som slår sönder den svenska arbetsmarknadsmodellen, borde fått ledarna inom löntagarrörelsen att vakna, men genom olika avledningsmanövrer anpassar de sig snabbt utan motstånd till överstaten. Av vilka skäl skall de organisationer som löntagarna har byggt upp för att tillvarata sina intressen; fackföreningarna, partierna, löntagarrörelsen i sin helhet acceptera att tvingas ställa upp på dessa diktat? Denna anpassliga och passiva politik från ledare inom socialdemokratin och fackföreningsrörelsen bereder vägen för missnöjda väljare att rösta på ett främlingsfientligt parti som Sverigedemokraterna, som numera säger sig vilja försvara svenska kollektivavtal.

Vi i Folkrörelsen Nej till EU kommer i kampen inför valet till EU-parlamentet utnyttja det ökade politiska intresset till att förklara att tillit till EU-projektet inte är en lösning på krisen. Istället är det EU som organiserar försämringarna i den svenska samhällsmodellen och med hjälp av anpassliga politiker förminska den nationella demokratin.

Jan-Erik Gustafsson

[klipp & kommentarer]

Bildt ansöker om nytt jobb

Sveriges ordförandeskap i EU kommer att präglas av krishantering, varnade utrikesminister Carl Bildt i årets utrikesdeklaration.

Bildt slog också fast att ett nära samarbete med Nato är av "strategisk betydelse" för Sverige.

Han valde att inte använda ordet alliansfri om Sverige, utan sade i stället: "Sveriges säkerhetspolitiska linje ligger fast."

Det fick socialdemokraternas utrikestalesman Urban Ahlin att reagera.

– Det här är ingen utrikesdeklaration, det är en jobbansökan. Här gäller det att lägga sig platt inför ordförandeskapet och se om det finns ett annat jobb att få i EU så småningom, sade Ahlin i riksdagens kammare.

Kritik mot EU-kampanj i Irland

I höst ska irländarna återigen rösta om EU:s nya grundlag, Lissabonfördraget, efter förra sommarens nej. Nu satsar EU-kommissionen 20 miljoner kronor på en informationskampanj om EU på Irland. Kampanjen omfattar bioreklam, annonser i tidningar och tidskrifter och en satsning på bloggsidor på Internet bland annat. Målgruppen är unga, kvinnor och låginkomsttagare. Det var de grupperna som hade en stor andel nej-röstare i förra sommarens folkröstning om Lissabonfördraget.

Informationskampanjen har mött kritik, både på Irland men också av svenska Junilistan där Sören Wibe är ordförande.

– Det är ju fullständigt uppenbart vad det är frågan om. Nämligen att få det irländska folket att rösta ja nästa gång som Lissabonfördraget kommer upp till omröstning.

EU-kommissionär Margot Wallström, som är propaganda-

ansvarig i kommissionen, tillbakavisar anklagelserna:

– Det är ingen inblandning. Vi ska se till att alla har tillgång till information, upplysningar och få kunskaper om vad EU är och gör.

Men Sören Wibe menar att det handlar om politisk propaganda.

– Man gör propaganda för EU, dess institutioner och fördrag. Det är att gå in på ja-sidan.

De rikas nya gräddfil till vård

Två tongivande utskott i EU-parlamentet har nu godkänt nya regler för gränsöverskridande sjukvård. De ska bli lättare att få vård i andra EU-länder utan förhandstillstånd från det egna landets myndigheter.

Vänsterpartiet anser att reglerna gör det enklare för människor med pengar att söka specialistvård i andra länder, medan folk

som har det sämre ställt får nöja sig med en alltmer utarmad vård på hemmaplan.

– Reglerna öppnar en gräddfil för relativt friska människor som har råd att själva stå för resa och uppehälle för vård i andra länder, säger Eva-Britt Svensson, EU-parlamentariker för vänsterpartiet.

– Den bästa vården riskerar att koncentreras till vissa länder i Europa. När specialistvården flyttar till utlandet så blir exempelvis äldre med stora vårdbehov och lite pengar hänvisade till en andra klassens lokal vård.

Vilken Wanja kan man lita på...

Wanja Lundby-Wedin 18 januari 2008: "Om EG-domstolen hade levererat ett utslag som slagit sönder vår modell hade det stridit mot de grundläggande förutsättningarna för vårt medlemskap så som de formulerades

i Sveriges anslutningsfördrag. Så har inte skett. Den svenska modellen är alls inte sönderslagen. Effekterna av domen behöver inte bli stora. Det avgör vi själva."

Wanja Lundby Wedin 12 december 2008: "Vi kan inte själva i Sverige lösa alla de problem som EG-domstolens beslut har vållat. EG-domstolens beslut i Lavalmålet är en allvarlig inskränkning av grundläggande fackliga rättigheter. Detta är ett europeiskt problem som endast kan lösas genom ändringar i EG-rätten."

www.robertnyberg.nu

Irländska fackföreningsrörelsen kräver ett socialt protokoll

– **OM LISSABONFÖRDRAGET** röstas igenom i den kommande folkomröstningen i Irland och om de pågående ratificeringsprocedurerna i Tyskland, Polen och Tjeckien bekräftas med ett ja så kommer Lissabonfördraget att träda i kraft. Detta stryker under den avgörande betydelsen att uppnå ett nej i folkomröstningen i Irland, därför att den nyliberala ekonomiska modell som har orsakat och fortsätter att orsaka så många svårigheter för miljoner av löntagare kommer att bli hörnstenen i EU:s regelverk, säger Frank Keoghan.

Frank Keoghan är sekreterare i Peoples Movement (Gluaiseacht an Phobail), den irländska motsvarigheten till Folkrörelsen Nej till EU, och han sitter i ledningen för fackförbundet TEEU (Technical, Engineering and Electrical Union) som har 45.000 medlemmar.

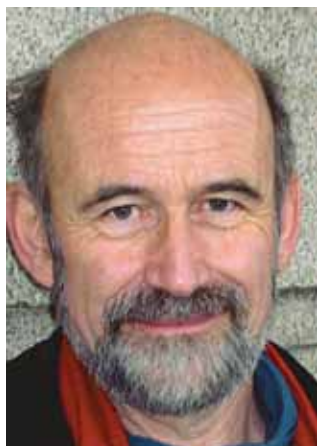
– TEEU är det fackförbund i Irland, som står tydligast för ett nej till Lissabonfördraget, säger Frank Keoghan.

DET CENTRALA IRLÄNDSKA facket, ICTU (Irish Congress of Trade Unions), som omfattar 55 fackförbund med tillsammans cirka 832.000 medlemmar, rekommenderade medlemmarna att rösta ja till Lissabonfördraget i folkomröstningen i juni förra året. 14 av styrelseledamöterna röstade för beslutet, fem mot och åtta la ner sina röster.

ICTU:s generalsekreterare David Begg argumenterade för ett ja med motiveringen att städgan om grundläggande rättigheter blir rättsligt bindande med nya fördraget och att den stärker arbetstagarnas ställning.

– Den nationella ledningen för vårt fackförbund rekommenderade en nej-röst, säger TEEU:s generalsekreterare Eamon Devoy. Det finns inget i Lissabonfördraget som hindrar EU:s domstol att också i framtiden komma med domar som exempelvis Laval.

I slutkampanjen av den ir-

Frank Keoghan

ländska folkomröstningen fick EU-domstolens antifackliga avgöranden i Viking-, Vaxholms- och Ruffertmålen ett betydande genomslag.

– TEEU är för ett socialt Europa med dessvärre har flera avgörande i EU-domstolen visat att pendeln har svängt emot löntagarnas rättigheter och till storföretagens fördel. Under sådana omständigheter vore det idiotiskt att förse EU:s institutioner med ännu mer makt, menar Eamon Devoy.

Ett växande antal fackförbund trotsade den irländska LO-ledningen och uppmanade sina medlemmar att rösta nej till Lissabonfördraget.

Unite, som har 60.000 medlemmar i både den privata och offentliga sektorn, var efter elektrikernas och ingenjörernas TEEU, ett av de mest aktiva i folkomröstningskampanjen.

”Vi läste fördraget och jämförde det med domarna från EU-domstolen, och drog slutsatsen att fördraget kommer att rulla tillbaka fackliga rättigheter i hela EU”, sade ordföranden för Unite, Jimmy Kelly.

Det största irländska fackförbundet SIPTU var inför folkomröstningen på väg att rekommendera sina mer än 250.000 medlemmar att rösta ja förutsatt att den irländska regeringen lagfäste ett tvingande erkännande av fackföreningar och rätt till

Eamon Devoy

förhandlingar om kollektivavtal fick SIPTU, som förväntat, en undvikande reaktion från den irländska regeringen.

Det fick ordföranden för SIPTU, Jack O'Connor, som också är viceordförande i ICTU, att några dagar innan folkomröstningen uttala att ”Vi vägrar att överge vår suveränitet åt institutioner som organiserar försäringar neråt i ansiktet på en befolkning som strävar efter hyggliga löner och goda arbetsförhållanden”.

– TEEU:s betänkligheter mot Lissabonfördraget förstärktes när regeringen vägrade att ge något som helst medgivande till SIPTU, när detta hävdade de irländska löntagarnas rätt till kollektivavtal som förutsättning för att rösta ja till fördraget, säger Eamon Devoy.

– Vi har upplevt en ständig attack mot arbetsförhållandena sedan Nicefördraget antogs. Varför skulle löntagarna rösta för ännu mera av detta?

INFÖR DEN ANDRA folkomröstningen om Lissabonfördraget i Irland, som enligt uppgörelsen vid EU-toppmötet i december ska ske före oktobers utgång, kommer TEEU på nytt att uppmana till att rösta nej.

– Så länge den irländska regeringen inte är beredd att erkänna löntagarnas rätt till kollektivavtal och den sammanhängande rätten att ta till stridsåtgär-

der till försvar för sin levnadsstandard kommer TEEU inte att stödja en institutionell förändring, som bara förstärker storkapitalet, säger Eamon Devoy.

– Löntagarna spelade en avgörande roll för att fördraget ratades i juni 2008, och den position som togs av några fackföreningar fick stort inflytande, påpekar Frank Keoghan. Inför den andra folkomröstningen blir viktigt att så brett som möjligt sprida kännedom om följderna av EU-domstolens domar för arbetsrätten och därmed också levnadsförhållanden, och få över på nej-sidan de fackföreningar som antingen passade eller stödde Lissabonfördraget.

FRANK KEOGHAN MENAR att Europafackets förslag till socialt protokoll har en del brister, men att TEEU, liksom Peoples Movement, i kampanjen inför den kommande folkomröstningen kommer att kräva att protokollet omedelbart görs rättsligt bindande. Protokollet ska säkerställa en rättvis balans mellan de ekonomiska friheterna och grundläggande fackliga rättigheter.

– Vi kan kräva det föreslagna sociala protokollet därför att ICTU är anslutet till Europafacket och måste stödja deras krav, säger Frank Keoghan.

– Vi vet att det inte är särskilt troligt att det kommer att gå igenom, men vi vill att ICTU ska kräva att den irländska regeringen söker stöd för detta i Bryssel. De är mycket nära att göra detta och deras Biennial Delegates Conference är i juli. Vi hoppas att få igenom en resolution som säger att om det inte finns garantier för ett socialt protokoll i enlighet med Europafackets förslag, ska alla anslutna fackförbund rekommendera att Lissabonfördraget förkastas.

– En sådan resolution skulle med säkerhet stärka nej-sidan i Irland och kravet på ett socialt protokoll i de andra medlemsstaterna. Om det går igenom, skul-

le det också sätta John Monks, Europafackets generalsekreterare, under hårt tryck och kullkastat hans bakvända strategi om att först ska Lissabonfördraget på plats för att sedan kräva att ett socialt protokoll ska fogas till fördraget någon gång i framtiden.

FRANK KEOGHAN BEFARAR dock att ett protokoll som sätter löntagarnas rättigheter för marknadskrafterna friheter har små möjligheter att vinna gehör i Europeiska rådet under det rådande ekonomiska klimatet. Han tror heller inte att EU:s nya medlemsstater i centrala och östra Europa kommer att acceptera det.

– Kan du föreställa dig de motsättningar som skulle uppstå om förslaget kommer upp på den nivån, frågar han mig retoriskt.

– Därför behöver vi att fackförbund i andra medlemsländer ställer sig bakom kravet på det sociala protokollet innan den irländska folkomröstningen, även om jag betvivlar att vi har kapaciteten att uppnå det i tillräcklig omfattning, säger Frank Keoghan.

– Hursomhelst. Om kravet får den önskade effekten i Irland, då kommer det att ge ett stort bidrag till Lissabonfördragets definitiva nederlag.

Vad tror ni att anhängarna av Lissabonfördraget kommer att göra för att få irländarna att rösta ja denna gången?

– Blir det en ny folkomröstning, kan vi förvänta oss flera hot från ja-sidan i synnerhet med anknytning till den ekonomiska krisen. Såsom; rösta nej och befolkningen kommer att lida ytterligare nöd. Eller; vi kommer att bli isolerade; vad skulle Irland vara utan Europa. Och så vidare, svarar Eamon Devoy.

EN OSÄKER FAKTOR är den djupa ekonomiska krisen med en accelererande ökning av uppsägningar, lönefrysningar, pensions-sänkningar. I februari demonstrerade 150.000 löntagare i Dublin mot regeringens nyliberala ekonomiska politik. Och i de olika medlemsförbunden i ICTU smids nu planer på

strejkaktioner.

– Inför den andra folkomröstningen kommer det att bli av avgörande betydelse att kunna förmedla en tydlig förståelse om den nyliberala modellen, och hur denna påverkar löntagarnas dagliga liv. Det vill säga enkelt förklara EU-medlemskapets roll för den irländska krisen, från nedskärningar i sjukvårdsplatser för att uppfylla EU:s konvergenzkriterier till sänkningar i offentliga sektorns löner som nu görs när möjligheten till devalvering inte längre finns, säger

Frank Keoghan.

Folkomröstningen kommer antagligen att äga rum i oktober, men skulle kunna ske så tidigt som vid EU-parlamentsvalet i juni. För närvarande visar opinionsundersökningarna ett 2:1 förhållande till förmån för ett ja till Lissabonfördraget.

Vinner ni, kan ni fasthålla nej, om det blir en ny folkomröstning?

– Till fördel för nej-sidan är regeringens impopularitet och opålitlighet. Det är ett faktum att de som är mest ansvariga för

den nuvarande katastrofala ekonomiska situationen kommer undan ostraffade. En fördel är också att kunskapsnivån om fördragets innehåll har ökat efter den första folkomröstningen, svarar Frank Keoghan.

– Vi har blivit starkare, men det ska också mera till nästa gång, mycket mer styrka och hjälp till oss. Allt som ni svenskar kan hitta på, för att visa att ni – utan att blanda er i – stöder oss, kommer att värdesättas, tillägger Eamon Devoy.

GÖSTA TORSTENSSON

VOTE NO!

THE LISBON TREATY IS BAD NEWS FOR IRELAND'S WORKERS

say no to...

- Low wages
- Cheap labour
- Less rights at work

STOP THE RACE TO THE BOTTOM - SAY NO TO THE LISBON TREATY!

For more information visit **www.people.ie**

Published by Peoples Movement, 3 Talbot Street, Dublin 1
email: post@people.ie tel: 067-238330

Rösta på en EU-kritiker eller bojkotta parlamentsvalet?

I JUNI 2009 ÄR det val till EU-parlamentet i alla EU:s medlemsländer. I Sverige sker valet söndagen den 7 juni. Då ska det från Sverige väljas 18 ledamöter. Totalt ska 736 ledamöter väljas i hela EU. Tyskland, EU:s befolkningmässigt största medlemsland, har 99 ledamöter.

Det finns två sätt att ge uttryck för sitt motstånd mot EU i parlamentsvalet; antingen avstår man från att rösta som en medveten protesthandling, eller så väljer man att rösta på någon kandidat som är motståndare eller i vart fall kritisk till EU.

LARS ROTHELIUS, chefredaktör för veckotidningen Proletären, är en av dem som förespråkar valbojkott.

– En massiv valbojkott är en massiv vägran att ge EU den legitimitet som EU vill ha och behöver. Att det svenska valdeltagandet sjunkit i varje val sedan 1995 skickar kraftiga signaler till makteliten. I allt ni gör i Bryssel har inget mandat från folket. Varje röst, också på föregivna nej-partier verkar i motsatt syfte.

– Ökar valdeltagandet markant i årets val kommer det att användas som argument av såväl Fredrik Reinfeldt som Mona Sahlin att nu vänder det. Nu accepterar folket EU.

FÖR DEN SOM VILL rösta på en EU-kritiker i parlamentsvalet finns det olika alternativ:

Eva-Britt Svensson (vice ordförande i Folkrörelsen Nej till EU) står på första plats på Vänsterpartiets vallista. Hon sitter i parlamentet sedan 2004 på ett av partiets två mandat. På andra plats står Hanna Löfqvist och på tredje Mikael Gustafsson.

I valplattformen lyfter partiet fram att "Vänsterpartiet arbetar för ett brett, alleuropeiskt samarbete på demokratiskt grund. En sådan internationell samverkan hindras i dag av EU:s överstatlighet och fördragsfästa högerpolitik. Därför vill vi att Sverige lämnar EU. Men det är ändå

Foto: GÖSTA TORSTENSSON

självlklart för oss att ställa upp i valet till EU-parlamentet. Det behövs ledamöter som granskar EU med kritiska ögon i stället för att lägga sig platt som okritiska ja-sägare oftast gör." Hela valplattformen finns på www.vansterpartiet.se.

MILJÖPARTIETS VALLISTA toppas av Carl Schlyter, Isabella Lövin och Bodil Ceballos.

– Jag tackar för förtroendet. Jag förväntar mig att vi kommer att få fler platser, säger Carl Schlyter som under snart fem år representerat Miljöpartiet i EU-parlamentet.

– Ären i EU:s korridorer har gjort mig till EU-motståndare och jag är övertygad om att ett Sverige fritt från EU-medlemskap bättre kan arbeta för en rättvis värld, säger Carl Schlyter.

För första gången deltar Miljöpartiet i Sverige i en europeisk valkampanj och har arbetat fram ett grönt valmanifest med de europeiska gröna partierna. Det nya valmanifestet "A New Green Deal for Europe", inne-

bär att de gröna partierna nu förstärker och fördjupar sin enighet med en handlingsplan för att möta Europas största utmaningar: arbetslösheten och klimatkrisen, enligt Miljöpartiets hemsida, www.mp.se.

JUNILISTAN HAR SATT ordförande Sören Wibe som förstanamn på listan i valet till EU-parlamentet. Han har tidigare varit såväl EU-parlamentariker som riksdagsledamot för socialdemokraterna. Sören Wibe följs av kristdemokraten och tidigare moderaten Björn von der Esch, med Åsa Sundh från Umeå som trea.

I Junilistan valplattform – 25 punkter för ett bättre Europa – skriver man att "Junilistan vill erbjuda ett alternativ för den stora del av Sveriges medborgare som annars inte skulle kunna uttrycka sin politiska vilja i EU-valen. Vi vänder oss till dem som är politiskt hemlösa, därför att de vill ha ett modernt Sverige som står kvar i EU, men samtidigt ett Sverige som inte ger upp sin politiska självständighet". Ju-

nilistan valplattform kan laddas ned från www.junilistan.se.

På Socialdemokraternas vallista finns EU-kritikerna Anna Hedh på femte plats. Hon sitter i EU-parlamentet och är sedan ett år tillbaka ordförande i Socialdemokratiska EU-kritiker. Hon bedriver en personvalskampanj med en egen hemsida, www.kryssaanna.nu. Några av hennes hjärtefrågor är att alla ska ha rätt till arbete och välfärd, att fler medlemsländer förbjuder sexköp och att hon vill värna rätten att teckna kollektivavtal och stärka den fackliga solidariteten världen över.

PÅ FÖRSTA PLATS på Socialdemokraternas vallista finns Marita Ulvskog som i massmedia beskrivs som EU-kritiker. Detta är falsk varudeklaration eftersom hon röstade ja till Lissabonfördraget när riksdagen behandlade frågan i november förra året.

På Centerpartiets vallista finns EU-kritikern Håkan Larsson på femte plats. Han är aktiv i centerns EU-kritiska nätverk och ordförande Nytt Europa. På Centerpartiets hemsida, www.centerpartiet.se, säger Håkan att han för samarbete mellan länderna, mot centralisering och statsbygge. Som EU:s tre viktigaste uppdrag ser han "gränsöverskridande frågor" såsom miljö- och klimatfrågor, handel, och internationell brottslighet.

I VALET MÅSTE ett parti få minst fyra procent av rösterna i Sverige för att ta plats i EU-parlamentet. Det är samma regel som gäller för val till riksdagen. Om du vill kan du rösta på en särskild person på röstsedeln. Det gör du genom att kryssa för kandidaten på partiets röstsedel. Detta är naturligtvis särskilt viktigt för den som väljer Socialdemokraternas eller Centerpartiets vallista. En kandidat som fått personröster på minst fem procent av partiets röster kan få plats med hjälp av personrösterna.

GÖSTA TORSTENSSON

Sverigedemokraterna är ett främlingsfientligt parti

I ÅRETS VAL TILL EU-parlamentet ställer Sverigedemokraterna (SD) upp. Man satsar här för ett genombrott inför riksdagsvalet i september 2010. SD har representation i uppemot hälften av landets kommuner så under valrörelsen inför EU-parlamentsrörelsen kommer SD att ha tillräckligt med medel för att få ut sitt budskap.

Vid Folkkrörelsen Nej till EU:s medlemskonferens nyligen diskuterades frågan. Meningsyttringarna på konferensen var entydiga. Det EU-motstånd som Folkkrörelsen och våra allierade i riksdagspartier, folkkrörelser med mera står för är inte det EU-motstånd som SD står för.

SD:s EU-motstånd grundas på tanken att etniskt homogena stater skulle vara starkare än stater med blandad befolkning. SD menar därför att en europeisk union inte är en etniskt homogen stat och en statsbildning men svag etnisk styrka. En EU-union gör Europa svagare enligt SD. I sin argumentation mot

EU och Lissabonfördraget har SD i vissa avseenden samma argument som Folkkrörelsen. Men bakom detta döljer sig SD:s främlingsfientliga och reaktionärt nationalistiska uppfattningar. Därför tar vi i Folkkrörelsen Nej till EU bestämt avstånd från SD. SD har utvecklat ett omfattande handlingsprogram. Men i stort sett varje sakfråga har en uttalad koppling till invandrarfrågan. Antingen man ska få pengar över när flyktingar inte kommer hit eller att det skulle bli mindre kriminalitet.

SD FÖRVÅNADE MÅNGA när man utan kongressbeslut gjorde en helomvändning i synen på kollektivavtal. Tidigare hade man en klar antifacklig inställning. Men när EU-domstolen fällde Byggnads i Vaxholmsmålet svängde SD. Orsaken var ren opportunism – man kände att här kunde man hämta röster från missnöjda socialdemokrater och fackföreningsmedlemmar, inte minst ute på byggarbets-

platserna.

Om SD får mandat i EU-parlamentet kommer man att samarbeta med öppet invandrarfientliga partier. SD har fått observatörsstatus i den europeiska partigruppen Alliansen för ett Europa av nationer (AEN), där bland annat reaktionära och högerextrema partier som Dansk Folkeparti, italienska Lega Nord och polska Lag och Rättvisa ingår.

Om SD får mandat i EU-parlamentet så ökar också deras möjligheter att komma in i riksdagen efter valet hösten 2010, och till och med få ett reellt politiskt inflytande som vägmästare mellan de två politiska blocken.

För det demokratiska och progressiva EU-motståndet är varje valframgång för SD ett nederlag och objektivt enbart något som gynnar EU-anhängarna.

PER HERNMAR

58-procentigt löneyft för svenska parlamentariker

MED NÄSTA MANDATperiod införs ett nytt system för EU-parlamentarikernas arvoden. I stället för att avlönas av sina hemländer ska de få betalt av EU.

Arvodet är satt till 38,5 procent av grundlönen för en domare i EU-domstolen. Med nuvarande domarlöner ger det 7.442 euro i månaden för parlamentarikerna.

För de svenska parlamentarikerna innebär det nya systemet en kraftig lönehöjning. Nu har de lika mycket som riksdagsledamöterna, 54.500 kronor i månaden.

Efter valet i juni får de med nuvarande eukurs cirka 86.000 kronor i månaden - en ökning med 58 procent. De

svenska EU-parlamentarikerna ska betala skatt i Sverige också när de får sitt arvode av EU.

Medlemsländerna kan bestämma att deras parlamentariker ska fortsätta att få arvode enligt nuvarande regler de två kommande mandatperioderna.

Men den svenska regeringen väljer att avstå från den möjligheten. I en promemoria skriver regeringen att Sverige bör vara "återhållsam" med att införa avvikande regler, och att det inte enligt deras mening finns några tillräckligt starka skäl för att göra det.

De länder som väljer att vänta med lönehöjningen, som längst till 2019, måste själva stå för parlamentarikernas löner

Den nya ledamotsstadgan för EU-parlamentarikerna träder i kraft den 14 juli. Ledamöter som blir omvalda har rätt att själva välja om de ska ha arvode enligt de nya eller gamla reglerna.

EVA-BRITT SVENSSON är EU-parlamentariker för Vänsterpartiet och står som första namn på listan i årets val. Hon är emot den stora löneökningen som hon får om hon blir omvald.

– Jag tycker att redan det lönesystem som vi har i dag är horribelt, säger Eva-Britt. Jag tycker inte man ska berika sig på politiskt arbete.

För att leva som hon lär tar Eva-Britt bara ut den lön som

hon hade som kanslissekreterare i Växjö kommun: 22.000 kronor i månaden. Resten ger hon bort till bland annat Folkkrörelsen Nej till EU och Kvinnojouren.

– På ett år skänker jag bort mellan 500.000 och 550.000 kronor, säger Eva-Britt.

När EU-parlamentet röstade om den nya ledamotsstadgan var hon emot, och lämnade in en särskild röstförklaring.

Till skillnad från Eva-Britt Svensson accepterar de socialdemokratiska EU-parlamentarikerna Göran Ferm, Åsa Westerlund och Anna Hedh löneökningen på 30.000 kronor i månaden. Alla ska tjäna lika mycket, menar de.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

Facklig vänster i Storbritannien kandiderar i EU-valet

DET BRITTISKA transportarbetarförbundet RMT går i spetsen för valalliansen No²EU – Yes to Democracy inför EU-parlamentsvalet den 4 juni.

– Det är inte varje dag som jag samtycker till att sätta upp en vänsterorienterad valallians till EU-parlamentsval, så det var ett beslut som inte var så lätt att ta, säger Bob Crowe, generalsekreterare för RMT (National Union of Rail, Maritime and Transport Workers) och sammanställare för No²EU – Yes to Democracy.

Bob Crowe, RMT

NÄR BOB CROW lanserade No²EU i Westminster, det brittiska parlamentets underhus, den 19 mars, tillsammans med andra fackliga ledare och tidigare parlamentsledamöter för socialdemokratiske Labour, förklarade han att miljoner av arbetstagar känner sig övergivna av de traditionella politiska partierna och behöver en röst som representerar dem.

– Den omskrivna EU-konstitutionen, som nu kallas Lissabonfördraget, har fortfarande inskrivit högerekonomisk tatche-

ritisk politik som grundlagsfäst mål i en tid när denna vanryktade nyliberala agenda håller på att falla ihop. Vi lovades en folkomröstning om fördraget av den nuvarande regeringen inför valet 2005. Men löftet har inte uppfyllts. Istället drevs Lissabonfördraget igenom i parlamentet med hjälp av liberaldemokrater och Tories, säger Bob Crowe.

– Mitt fackförbund har följt utvecklingen inom EU under många år och har diskuterat påverkan av EU:s fördrag och olika direktiv varje år vid våra årliga

nationella konferenser. Många RMT-medlemmar har drabbats av följderna av diktaten från Bryssel som EU:s direktiv 91/440, vilket ledde till privatisering av vårt järnvägsnät.

RMT är Storbritanniens snabbast växande fackförbund med mer än 80.000 medlemmar från alla delar av transportsektorn, från järnväg och tunnelbana till sjöfart, offshore buss- och landsvägsgodstrafik. RMT är ett av de mest radikala och militanta medlemsförbunden i TUC, brittiska LO.

NO²EU MENAR ATT Lissabonfördraget och EU:s privatiseringspolitik utgör ett allvarigt hot mot löntagarkollektivet och de offentliga tjänster vi alla är beroende av.

– EU driver på oss att införa marknadslösningar inom offentlig sektor, och har nyligen anmodat fortsatt privatisering av allmänna posttjänster enligt EU-direktivet 97/67. Denna nyliberal politik är inskriven i Lissabonfördraget, den omdöpta EU-konstitutionen som redan avvisats av de fransk, holländska

och irländska folken. Fördraget tvingar regeringarna att avstå offentlig tjänsteproduktion till privata företag, vilket betyder att lämna över kontrollen av driften av järnvägar, skolor, post, energi och social service till giriga marknadsdirektörer över hela Europa, säger Bob Crowe.

HAN MENAR ATT denna bekännelse till ”fri konkurrens”, som återfinns i EU-fördragen, var det ursprungliga skälet till varför Torypartiet var för EU. Premiärminister Margaret Thatcher skrev under Enhetsakten 1986 om upprättandet av den gemensamma marknaden och John Major samtyckte till Maastrichtfördraget 1992, vilket införde euron, EU:s centralbank och som knöt de europeiska ekonomierna till ”tillväxt- och stabilitetspakten”, som drar åt snaran för offentliga investeringar i offentlig sektor.

– EU:s regler om ”fri rörlighet för kapital, varor, tjänster och arbetskraft” har också banat väg för en omfattande spridning av social dumping, som utnyttjar sårbara löntagare över hela Euro-

pa som medel för att sänka lönerna i medlemsstaterna, säger Bob Crow.

– Dessa EU-regler, som ingen har frågat efter, har legat bakom några av de mest bittra konflikterna på brittisk arbetsmarknad under senare år, som den irländska färjestrejken, strejken bland anställda i restaurangföretaget Gate Gourmet, arbetarnas strejk vid Lindsey oljeraffineri.

Protesterna och de vilda strejkerna nyligen mot Lindsey, som stöddes av arbetare över hela Storbritannien, riktade sig inte mot utländska arbetare eller var inte främlingsfientliga såsom det påstods i brittisk massmedia och uttalanden från Europafackets generalsekreterare John Monks.

– Dessa löntagare försvarade helt enkelt sina grundläggande rättigheter till arbete i kollektivavtalen – en rättighet som inte ges av EU:s direktiv eller fördrag, säger Bob Crowe.

EU:S DOMSTOL HAR i fallen Laval och Viking uttalat att kollektivavtal som skyddar löntagares arbetsvillkor strider mot ”den fria rörligheten” för arbetskraften på den gemensamma marknaden.

– EU:s direktiv och EU-domstolens utslag har använts för att attackera kollektivavtalen, rätten att ta till stridsåtgärder och löntagarnas lönevillkor och arbetsförhållanden. Som en följd resulterar detta i att löntagarna känner sig allt mer förrådade av den politiska eliten, som tycks mera intresserad av att genomföra nyliberala EU-regler än att representera de som har valt dem. Denna utveckling tillsammans med den tilltagande ekonomiska krisen har lett till en djup besvikelser och desillusionering, cynism och en allmän misstro mot politiker, menar Bob Crowe.

FÖR ATT MOTARBETA detta angrepp på demokratin och för att ge röst åt väljare som känner sig förrådade av de etablerade partierna, kommer No²EU att ställa upp med kandidater i valet till EU-parlamentet den 4 juni.

– No²EU är en valplattform. Det är en fackföreningsstödd allians av politiska partier och kampanjgrupper. Vi tror det är dags att erbjuda det brittiska fol-

ket en alternativ röst i Europa. Folkomröstningen om Lissabonfördraget i Irland visade tydligt och klart att löntagarna i Europa inte är tillfreds med den utveckling EU tar. De etablerade partiernas misslyckande med att representera dessa löntagare har skapat ett politiskt vakuum, säger Bob Crowe.

Om No²EU har framgång och vinner några av de 72 platser som Storbritannien har i EU-parlamentet, så kommer de inte att åka till Bryssel/Strasbourg,

utan deras platser kommer att stå tomma.

– Vi kommer inte att sitta i EU:s parlament. Våra kandidater kommer bara formellt att inneha titeln EU-parlamentariker, och kommer inte att stiga på det ökända EU-tåget, förklarar Bob Crowe.

No²EU menar att EU:s parlament i själva verket inte är ett parlament med någon traditionell lagstiftningsmakt, utan enbart ett bedrägeri och en dyr pratbutik.

No²EU avvisar Lissabonfördraget och vill makten flyttas tillbaka till EU:s medlemsstater.

– Vi vill ha ett Europa av oberoende demokratiska stater som värdesätter en offentlig sektor och som inte säljer ut denna till profitörer. Vi vill ha ett Europa som garanterar löntagarnas rättigheter och som inte sätter storföretagens intressen över vanligt folks behov. Vi anser att EU:s nuvarande struktur gör detta omöjligt, säger Bob Crow.

GÖSTA TORSTENSSON

Sossarna och moderaterna röstar lika i 9 fall av 10

SEDAN JANUARI 2008 har Junilistans representanter i EU-parlamentet begärt omröstning med namnupprop vid slutomröstningen i varje ärende. Detta gör det möjligt att i efterhand analysera hur partigrupperna och enskilda ledamöter ställt sig till de frågor som behandlats. Resultatet, som Junilistan nu sammanställt i en rapport, är förkrossande för dem som hävdar att parlamentet är ett slagfält för strider mellan europeisk höger och vänster.

Totalt avgjordes 535 ärenden under 2008. Bara i 2 procent av dessa tio omröstningar stod det konservativa blocket klart mot det socialistiska. Inget av dessa tio hade någon större principiell betydelse. Nio av de tio var rena åsiktsyttranden, utan betydelse för lagstiftningen.

I ytterligare åtta fall var läget lite oklart (i ett fall beroende på att ingen av de 217 socialisterna fanns på plats!). Men även om dessa räknas med blir enigheten förkrossande. I 97 procent av alla slutomröstningar är konservativa, liberala och socialdemokratiska ledamöter i stort sett överens!

INFÖR EU-VALET 2004 hävdade moderater och socialdemokrater att det är samma höger mot vänster där som i Sveriges riksdag. Därför skulle väljarna rösta höger eller vänster som vanligt för att påverka EU:s politik åt sitt håll.

Men i EU är den svenska politikens huvudmotståndare eniga om det mesta. Socialdemokraterna och de borgerliga röstar lika i 9 fall av 10. Inger Segelström (S) röstar till exempel som Gunnar Hökmark (M) i 87 procent av fallen, Folkpartiets Olle Schmidt röstar till 90 procent likadant som Göran Färm (S) och Kristdemokraternas Anders Wijkman röstar till 91 procent likadant som Åsa Westlund (S).

– Den politiska motsättning mellan höger och vänster, som skapar engagemang i den väster-

Bild: LARS-ERIK HÅKANSSON

ländska demokratin finns inte EU-parlamentet, skriver Junilistans ledare Sören Wibe, och partiets grundare Nils Lundgren, ledamot av EU-parlamentet, i en artikel på DN Debatt.

– Parlamentet röstar normalt ja till alla förslag med närmast nordkoreanska majoriteter. Väljarna ser inga frontlinjer i EU-politiken. Vad är det då för mening att gå till valurnorna?

ENLIGT WIBE OCH Lundgren är både borgerliga och socialdemokrater överens om att de politiska besluten i allt större omfattning skall flyttas från de nationella parlamenten till EU-parlamentet. I Sverige liksom i andra länder har Socialdemokraterna och de borgerliga i stor enighet röstat först för medlemskap och sedan successivt för alla de fördrag som driver på denna politiska maktkoncentration; Maastricht, Amsterdam, Nice och nu senast Lissabon.

– Det är denna politiska samsyn som manifesteras i det gemensamma röstmönstret, konstaterar Wibe och Lundgren.

– I den svenska parlamentarikergruppen finns egentligen endast en märkbar skiljelinje i röstbeteendet. Den går mellan de EU-kritiska partierna och de EU-entusiastiska.

JUNILISTAN RÖSTAR, ENLIGT Wibe och Lundgren, med majoriteten i ungefär 40 procent av alla fall. I 60 procent röstar de mot, ”helt i enlighet med vårt mandat från våra väljare”. Vänsterpartiet och Miljöpartiet har en mindre markerad skillnad, men den är ändå tydlig, enligt Wibe och Lundgren.

– I huvudsak går frontlinjen mellan krav på mer överstatlighet och försvar av nationellt självbestämmande.

De menar att den politiska debatten inför EU-parlamentsvalet borde sakligt sett handla

om denna betydelsefulla skiljelinje: alltså vad som ska beslutas i EU och vad som ska beslutas nationellt.

– Men det gör den inte. I år som tidigare kommer huvudtemat i valrörelsen att vara ”högern mot vänstern”, Det Blå Europa mot det Röda, menar Junilistans företrädare.

Förra gången det var val, alltså 2004, stod EU:s tjänstedirektiv i centrum. Då hade socialdemokraterna två gånger tidigare i EU-parlamentet röstat för de huvudprinciper (den så kallade ursprungslandsprincipen) som skulle läggas till grund för det kommande lagförslaget. Men inför valet gjordes detta till det stora slagnumret mellan höger och vänster. Efter valet enades man om en urvattnad kompromiss.

I ÅR KOMMER DET stora slaget säkerligen att gälla EU:s utstationeringsdirektiv. Socialdemokraterna vill här att kommissionen skall ”öppna upp” detta, för att med en omskrivning få hjälp till en omprövning av Lavaldomen. Man berättar inte att högern och vänstern redan röstat för detta i parlamentet och att kommissionen redan avslagit parlamentets begäran. Och framför allt undviker man att berätta att socialdemokratin i samarbete med de borgerliga i stor enighet godkände Lissabonfördraget som medför att svensk arbetsrätt även formellt underordnas EU-rätten.

– Slaget pågår fram till valdagen. Men när dimmorna skingrats efter valet den 7 juni kommer allt att återgå till det gamla. Även under de kommande 5 åren kommer 97 procent av de framlagda förslagen i EU-parlamentet att besvaras med ett rungande Ja, befarar Sören Wibe och Nils Lundgren.

– Och i den kören kommer både de svenska moderaterna och de svenska socialdemokraterna att stämma in.

GÖSTA TORSTENSSON

EU och Nato – samma sak?

NYLIGEN TOG EU-parlamentet ställning till ett betänkande om "Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad" presenterad av den finske ledamoten (fd rallyvärldsmästaren) Ari Vatanen. Visserligen har parlamentet inte beslutanderätt i denna typ av frågor, eftersom de avgörs på mellanstatlig nivå. Men de åsikter som kommer fram i parlamentet visar på vilka stämningar som finns inom EU. I det här fallet råder ingen tvekan – EU ska fortsätta att militariseras och samarbetet med Nato knyts allt tätare.

Vatanen slår fast att EU och Nato är grundade på gemensamma värderingar och att 94 procent av EU:s befolkning bor i Natoländer; 21 av EU:s 27 medlemsländer är med i Nato och av Natos 26 länder är 21 med i EU. Det är alltså svårt att hålla isär organisationerna.

Det betyder dock inte att 94 procent av EU:s befolkning är för Nato. Men i parlamentet hade Vatanen starkt stöd för en

militarisering av EU – även av svenska parlamentariker. Trots att svenskarna är mycket negativa till Nato. När det kom till omröstningen om hela dokumentet så röstade Folkpartiets, Centerpartiets och Moderaternas ledamöter (utom Gunnar Hökmark!) för hela betänkandet medan Vänsterpartiets och Miljöpartiets representanter, några socialdemokrater och Junilistan var emot. Tre socialdemokrater tog inte ställning.

"EUROPAS GEMENSAMMA försvar bygger på en kombination av konventionella och kärnbestyckade styrkor" står det i betänkandet. Det är samma formulering som Nato använder i sin kärnvapenstrategi. EU och Nato talar för hela Europa det vill säga även för Sveriges del. I samband med en marin Natoövning på västkusten 2007 debatterade jag i radio med försvarsminister Mikael Odenberg. Jag frågade om Sverige står bakom Natos

kärnvapenstrategi. Han valde att inte svara. Det är också ett svar.

Vänstergruppen i EU-parlamentet föreslog att formuleringen om kärnvapen skulle strykas. Olle Schmidt (fp), Lena Ek (c) och moderaterna var emot att ta bort förslaget om en kärnvapenstrategi för EU. Socialdemokraterna, bortsett Anna Hedh, valde att avstå från att rösta. Då ställer sig frågan om Centerpartiet, som numera accepterar kärnkraft, även är för kärnvapen? Och är socialdemokraterna inte längre emot kärnvapen?

Vänstergruppen hade föreslagit att parlamentet skulle uttala sig för att EU bör avskaffa kärnvapen på sitt territorium och verka för ett globalt kärnvapenförbud. Det motsatte sig den borgliga alliansens representanter.

Vatanen hade valt att även ta med förslag som ingår i Lissabonfördraget trots att Irland har sagt nej och ska tvingas rösta en gång till. För irländarna är neutralitet och alliansfrihet mycket väsentliga.

SOLIDARITETSKLAUSULEN ÄR likvärdig med artikel 5 i Natofördraget, det vill säga det handlar om ömsesidigt försvar. Trots att Sverige ska vara militärt alliansfritt så har en majoritet i riksdagen, utom Vänsterpartiet och Miljöpartiet, inte haft några invändningar mot denna klausul.

I EU-parlamentet röstade de borgliga för och socialdemokraterna avstod. Inte har vi väl hört att socialdemokraterna haft problem med solidaritetsklausulen i Lissabonfördraget.

Vatanen föreslog att ytterligare fördjupa samarbetet mellan Nato och EU genom att inrätta permanenta samarbetsstrukturer. Hela betänkandet genomsyras av ökat samarbete med Nato och USA – den transatlantiska länken.

Vänstergruppen lade ett motförslag och "förespråkar en strikt åtskillnad mellan EU och Nato och motsätter sig utökat samarbete mellan EU och Nato särskilt genom främjande av åtgärder för att påskynda de så kallade Berlin-plusarrangemangen, som inför permanenta samarbetsstrukturer och kräver ökade militära utgifter och investeringar från EU:s medlemsstater."

SOM VÄNTAT RÖSTADE Olle Schmidt, Lena Ek och moderaterna för ökat Natosamarbete och mot vänstergruppens förslag. På andra sidan stod Vänsterpartiet, Miljöpartiet, Socialdemokraterna och Junilistan.

När jag läste Vatanens betänkande förvånades jag över förslaget att EU-parlamentet skulle ställa sig bakom en kärnvapenstrategi. För två år sedan intervjuade jag höga tjänstemän i Bryssel och frågade om EU:s syn på kärnvapen så blev svaret ständigt: "det talar vi inte om".

Nu har det gått så långt att EU officiellt godtar Natos kärnvapenstrategi och med stöd av svenska EU-parlamentariker!

Sverige har under många år agerat mot kärnvapen och mot militära lösningar på konflikter. Nu ställs allt på ända och svenska folket får inte veta att vi totalt ändrat kurs.

I DET KOMMANDE parlamentsvalet satsar EU en massa pengar på att försöka få väljarna till valurnorna. Bland annat vill man ge sken av att det handlar om genmanipulerade eller ekologiska äpplen. Det är mycket viktigare än så. Ska Nato styra EU:s politik än mer? Frankrikes återinträde i Natos militära strukturer och den nya administrationen i USA talar för att samarbetet mellan Nato och EU kommer att förändras dramatiskt. Det borde vi diskutera.

INGELA MÅRTENSSON

[folkrörelsen nej till eu]

Solidaritet med den irländska motståndskampen

TECKNAREN ROBERT Nyberg har gjort en bild (se till höger) som Folkrörelsen Nej till EU har låtit trycka upp i 100 exemplar i, som en gåva till Peoples Movement, systerorganisation i Irland till Folkrörelsen Nej till EU. Bilderna är signerade och numrerade av Robert Nyberg.

Syftet är att ge ett ekonomiskt stöd till Peoples Movement till den stundande kampanjen inför den andra folkomröstningen om Lissabonfördraget i höst.

Folkrörelsen Nej till EU har åtagit sig att försöka sälja 50 av bilderna, medans Peoples Movement kommer att sälja de övriga 50 i Irland.

Varje bild kostar 500 kr (eller 50 euro). Bilden, som är i tryck-

ta i fyrfärg på glättat papper i A3-format, levereras kostnadsfritt emballerade i kartongrulle.

Beställningar görs genom att kontakta Gösta Torstensson, antingen genom att mejla gosta.torstensson@nejtill.eu eller genom att ringa 070-286 08 70. Du kan också sätta in 500 kr på plusgirokonto 644 36 98-3 och på talongen ange ditt namn och adress.

Miss inte detta tillfälle att visa internationell solidaritet med våra irländska vänner och att ge ett ekonomiskt stöd. Nejsidans ekonomiska resurser är starkt begränsade, samtidigt som ja-sidan i princip har obegränsade ekonomiska tillgångar.

GÖSTA TORSTENSSON

Vem är det på bilden?

Vem är det på bilden? Mejla ditt svar till kef@nejtill.eu. Den första som gissar rätt vinner en årsprenumeration på Kritiska EU-fakta. Om du redan är prenumerant, så kan du ge bort den till någon som du anser behöver läsa Kritiska EU-fakta. Bilden i förra numret föreställde naturligtvis utrikesminister Carl Bildt. Den som först gissade rätt var Lennart Nilsson i Höganäs.

Wallström får jättepension

När Margot Wallström slutar som EU-kommissionär i höst har hon rätt till en av de största pensionerna bland kommissionärerna.

Enligt den brittiska EU-kritiska organisationen Open Europe kan Wallström kvittera ut 1,8 miljoner pund – cirka 21 miljoner kronor. Sveriges Television uppger att det rör sig om ett avgångsvederlag på fem miljoner kronor plus 1,2 miljoner per år från att hon fyllt 65 år.

– Wallströms jättepension är stötande, inte minst i dessa tider då regeringarna runt om i EU försämrar pensionsvillkoren för vanliga löntagare, säger Jan-Erik Gustavsson, ordförande i Folkrörelsen Nej till EU.

Isländskt nej till EU-medlemskap

Islänningarna säger nej till att gå med i EU. 45,5 procent av landets befolkning vill inte att Island ska gå med i den europeiska unionen. Ja till att gå med i

EU säger 39,7 procent av islänningarna, medan 14,8 procent är osäkra.

Nej-sidans starkaste argument för att inte gå med i EU har länge varit att Island i och med en anslutning riskerar att förlora kontrollen över landets fiskevatten. Ja-sidans argument handlar om behovet att få lägre räntor och en stabilare valuta.

Valdeltagande väntas bli lågt

Hälften av svenskarna tänker gå och rösta vid EU-parlamentsvalet den 7 juni. En fjärdedel säger att de inte ska rösta och en fjärdedel vet inte. Det visar statistik från SCB.

Enligt SCB säger 49,3 procent av svenskarna att de ska rösta. 26,8 procent har bestämt sig för att inte rösta och 23,9 procent vet inte om de ska lämna sin röst.

Valdeltagandet vid valen till EU-parlamentet har minskat stadigt sedan de första valen hölls år 1979. I Sverige var valdeltagandet cirka 38 procent vid det senaste valet 2004.

Eva-Britt Svensson, Vänsterpartiet: Varje medlem i Folkrörelsen är oerhört viktig

– **JAG ÄR ÖVERTYGAD** motståndare till Sveriges medlemskap i EU - av bland annat demokratiskäl. Den politik som ska föras ska naturligtvis beslutas av medborgarna i fria, allmänna val med offentlighet, yttrandefrihet och allt annat som är nödvändigt för en demokrati - inte som i EU slås fast i en grundlag, säger Eva-Britt Svensson. Hon har varit medlem i Folkrörelsen Nej till EU sedan starten i början på 90-talet och är för närvarande vice ordförande i riksstyrelsen. Eva-Britt bor i Växjö och arbetar som kommunsekreterare, men sitter sedan 2004 i EU-parlamentet för Vänsterpartiet.

TYCKER DU ATT Sverige ska fortsätta vara medlem i EU?

– Nej, se ovan. Men det som är viktigast i nuläget är att bekämpa det nya fördraget; Lissabonfördraget och garantier för att kollektivavtal och strejkrätt ska gälla. Vi kan aldrig acceptera att inte lika lön för lika jobb ska gälla – och att konsekvensen blir social dumping. Över huvud taget är det oacceptabelt att kollektivavtal, folkhälsa, miljö med mera av EU:s domstol klassas som handelshinder.

Vilka alternativ finns det till

medlemskap i EU?

– Alternativen till EU-medlemskap är många men det är medborgarna som ska ha avgörandet. Men grunden – enligt min mening – är samarbete mellan självständiga stater och mer av internationellt samarbete, inte byggandet av Europas Förenta Stater som bygger murar mot övriga världen.

Problemet idag är att EU-federalisterna vägrar diskutera hur vi demokratiskt ska kunna forma ett annat samarbete byggt på medborgarnas deltagande.

VARFÖR ÄR DU medlem i Folkrörelsen Nej till EU?

– Jag är medlem i Folkrörelsen för att det är oerhört viktigt att det finns en partipolitiskt obunden organisation som dels bedriver opinionsarbete och dels granskar och informerar om EU-medlemskapets konsekvenser.

Tycker du att fler ska bli medlemmar i Folkrörelsen Nej till EU?

– Varje medlem i Folkrörelsen är oerhört viktig för att vi ska kunna genomföra vårt viktiga opinions- och informationsarbete.

GÖSTA TORSTENSSON

Värva dina bekanta att bli medlemmar i Folkrörelsen Nej till EU

En förkrossande majoritet i riksdagen sumpade den 20 november möjligheten att påverka EU, om inte till det bättre, åtminstone till något mindre dåligt. Beslutet om Lissabonfördraget togs utan folkomröstning och i praktiken utan en offentlig debatt.

Vårt svar måste bli att organisera oss bättre. Bli därför medlem i folkrörelsen Nej till EU. Det koster 200 kr per år (150 kr om du är studerande, arbetslös eller pensionär). Medlemmar får också vår tidning Kritiska EU-fakta minst fem gånger per år.

Skriv namn och adress på de personer som är intresserade att bli medlemmar, klipp ut eller kopiera och skicka till Folkrörelsen Nej till EU, Pölgatan 5, 414 60 Göteborg.

Namn

Adress

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Björn von der Esch: EU-valet är viktigare än riksdagsvalet

DEN 28 FEBRUARI fanns det en utförlig artikel i Dagens Nyheter om "nästa års valrörelse". Mediers intresse för nästa års riksdagsval dominerar den politiska debatten. Ändå har vi ett riksvalet om mindre än tre månader, den 7 juni, till EU. Ett val som sällan debatteras.

Valet till EU är i många avseenden långt mer betydelsefullt för svenskarna än riksdagsvalet 2010. Ett faktum som uppenbarligen undanhålls medborgarna. Hur många av oss vet, att

dubbelt så många svenska lagar numera beslutas i Bryssel som i Sveriges riksdag? Eller att vår beslutandemakt som i riksdagen var hundra procent, i Bryssel är mindre än två procent?

Eller att våra grundlagar sätts ur spel av EU:s lagstiftning?

Av Sveriges tidigare självbestämmande har vi efter tio år i EU endast en tredjedel kvar.

Vare sig man tycker att detta är önskvärt eller inte är det i en demokrati en självklarhet att medborgarna blir upplysta om

sådana fakta. Det sker inte i Sverige.

Av den tredjedel vi har kvar av vårt tidigare självbestämmande hotas nu även vår rätt att själva bestämma över naturtillgångar som fiske, jakt, mineral, skog, sjöar och så vidare. Lissabonavtalet som trumfats igenom i riksdagen ger dessutom nya förutsättningar på bland annat arbetsmarknaden, som ingen ansvarig vill kännas vid i dag.

Medier och politiker väljer likväl – eller kanske just därför –

att i stället tala om nästa års riksdagsval. Ett val som dessvärre numera främst handlar om vilka 349 ledamöter som skall sitta i Stockholm för att godkänna lagar som redan är beslutade i Bryssel.

BJÖRN VON DER ESCH
Junilistan

Tommy Jansson: EU rustar för krig

ATT EU PRATAR fred är väl känt. Inte lika känt är att EU rustar för krig. EU-parlamentet krävde nyligen att EU upprättar en stående styrka på 60.000 soldater som alltid ska stå till förfogande och som vid behov bör kompletteras med ytterligare kapacitet för havs- och flygstridskrafter.

För att EU ska kunna agera med kraftfulla militära muskler framhålls nödvändigheten av "en stark europeisk försvarsindustri" som utvecklar gemensamma vapensystem.

EU-parlamentet anser vidare det vara "förvirrande att varken begreppet 'EU-stridsgrupp' (EU Battlegroup) eller specifika

scenarier för möjliga uppdrag synes leda till att dessa stridstrupper används i EU:s externa uppdrag".

Parlamentet tycks alltså vara besvärat av att EU inte har agerat som man hade kunnat, trots att man både har stridande förband och uppmålade scenarier för hur dessa kan användas.

Dessa scenarier utvecklas bland annat i EU:s säkerhetsstrategi där de politiska och strategiska motiven för att bygga upp en slagkraftig militär kapacitet utvecklas. På allvar framträder bilden av en stormakt som ska kunna genomföra militära interventioner varhelst de egna intressena hotas.

En strategi som "främjar tidiga, snabba och vid behov kraftfulla insatser" ska utvecklas. Den första försvarslinjen kommer ofta att ligga utomlands och "vi bör vara beredda att agera innan en kris uppstår".

Säkerhetsstrategin kommer att revideras under våren. På EU-toppmötet i december förra året antog EU:s stats- och regeringschefer riktlinjer, och bland viktiga strategiska utmaningar märks regionala motsättningar i EU:s närområde, konkurrens om na-

turtillgångar och rymdens betydelse för säkerheten.

EU-parlamentet vill också att EU och Nato utvecklar en samordnad och övergripande kris- och hanteringsstrategi, bland annat för att hantera situationer som den i Afghanistan. Med en tillrättavisning av de länder som inte är med i Nato, kräver parlamentet att "alla EU:s medlemsländer utan undantag måste närvara vid de gemensamma sammanträdena mellan EU och Nato".

EU-PARLAMENTETS inflytande i säkerhets- och försvarspolitiska frågor är begränsat men det uttrycker bara uppfattningar som i allt väsentligt redan har beslutats om av EU:s regeringar eller nationella parlament då det handlar om fördragsändringar.

När riksdagen ratificerade Lissabonfördraget röstade allianspartierna och Socialdemokraterna tillsammans för att stärka EU:s förmåga till militära interventioner, för fördjupat samarbete med Nato och för att utveckla den militära kapaciteten med effektivare krigsmaterial.

TOMMY JANSSON
Vänsterpartiet

Nytt nummer av Svart på vitt om EU

Beställ från Folkrörelsen Nej till EU,
Pölgatan 5, 414 60 Göteborg, eller
mejla kansli@nejtill.eu.se

Rune Lanestrand: Wallström lättfångat byte för GMO-företagen

MILJÖAKTIVISTEN MARGOT Wallström övergav alla sina ideal så snart hon avancerat till EU-kommissionär och senare även vice ordförande i kommissionen. Besvikelsen är stor.

Det gick inte lång tid sedan Wallström bytte åsikt om genmanipulation. Hela hennes framtoning fick något falskt och oäkta över sig. Hon talar som en programmerad robot om ökad demokrati och öppenhet inom EU. Medan utvecklingen hela tiden går i motsatt riktning.

Kan någon peka på något positivt som Wallström har utträttat under sin tid i Bryssel? Nyligen hänade hon öppet det irländska

folket för att det inte förstod bättre utan röstade nej till Lissabonfördraget.

Vi har med rätta föraktfullt talat om de privilegier Högsta Sovjets medlemmar roffade åt sig men kan nu konstatera att precis samma system tillämpas inom EU, "Högsta Europa".

Margot har en furstlig månadslön på 237 680 kronor så hon borde kunna lägga undan en del under sin tid som kommissionär. Bidrag för barnen ger henne 11.000 i månaden.

Utöver lönen så har hon 55.017 i olika bidrag och tillägg i månaden. Och de flesta luncher bjuder och middagar bju-

der de otaliga lobbyisterna från globala storföretag på. De som idag tycks ha makten i EU. Hur mycket Monsanto, BASF och de övriga GMO-företagen spenderar på luncher, middagar och nattklubbesök i Bryssel får vi dock aldrig veta. Däremot vet vi att kommissionen med Wallström i spetsen är pådrivare för att godkänna nya GMO-grödor för odling i Europa.

När Wallström nu avgår i vår kan hon åka hem och som sin partiledare Göran Persson köpa en herrgård för sitt avgångsvederlag på fem miljoner kronor. Hon får dessutom 1,2 miljoner om året i pension efter att hon fyllt 65 år.

Undra på att allt fler blir skeptiska till EU.

RUNE LANESTRAND
Småbrukarna

Hans Nilsson: Rör inte min svenska krona

VÄRDET PÅ DEN svenska kronan har fallit mot dollar och euro. Den som har ett säkert jobb förlorar lite i köpkraft. En utlandssemester blir några hundralappar dyrare. Nu vill en del införa euron i Sverige.

Fördelarna med att ha en egen valuta i kristider är mycket större. Valutakursen gör att företaget där jag jobbar har lättare att konkurrera. Svenska varor blir billigare utomlands. Det lönar sig att köpa svenskt även för oss. Kronan gör svenska arbetsplatser säkrare.

Svenska folket röstade år 2003 nej till euron. Det var ett mycket klokt beslut.

Officiell EU-statistik visar att de länder som valt att behålla sin valuta klarat sig bäst. Sverige har haft en högre tillväxt, lägre ränta och framför allt en lägre arbetslöshet än euroländerna.

En egen valuta är bra både i goda och i dåliga tider. Nu är det extra viktigt att ge politikererna budskapet: Rör inte min krona!

HANS NILSSON
Junilistan

Bild: LARS-ERIK HÅKANSSON

Carl Schlyter: Märkning av livsmedel stoppas

EN MAJORITET I EU-parlamentets miljöutskott beslöt nyligen att skjuta på lagen om märkning av livsmedel. Det är skamligt att ta bort en så viktig fråga från debatten inför valet i juni.

Ska man ha ett system som varnar för salt, socker och fetter i maten? Hur ska det se ut? Det är frågor som EU-politikerna arbetat med en lång tid och i måndags var det dags att ta beslut i utskottet för miljö, hälsa och livsmedelssäkerhet.

Den ansvariga rapportören, kristdemokraten Renate Sommer, skyllde på att frågan är så komplicerad. Men tidigare har

hon sagt att det inte är en bra fråga att ta upp inför valet.

Alltså kan hon fortsätta dölja vad hon tycker och låta livsmedelsindustrin fortsätta att sälja undermålig mat till oss. Med ett bra och tydligt märkningssystem skulle inte en korvfabrikant få fortsätta kalla bindvävs massa för kött till exempel.

Nu i det kommande parlamentsvalet har väljarna möjlighet att välja de politiker som vill ha ett öppet och tydligt system som visar vad maten verkligen innehåller, nämligen de gröna politikerna.

CARL SCHLYTER, Miljöpartiet

Vi ber om ursäkt

I FÖRRA NUMRET av Kritiska EU-fakta publicerade redaktionen en debattartikel med rubriken: Demokratin har urholkats genom en statskupp!

Publiceringen har föranlett följande brev från Elsa-Lena Åström:

"Känns mycket penibelt att jag står som den som skrivit, och dessutom framhävs så!

Det var en kollektiv insändare/debattartikel från Nej till EU:are i Alingsås. Den var inte ursprungligen skriven av mig utan det stora arbetet gjordes av Per Nattzén. Sedan har vi alla som undertecknat jobbat med texten!

Den skrevs ursprungligen för Alingsås Tidning i sam-

band med att beslutet togs men de tog inte in den "därför att den inte var lokal". Då skickade vi den till Proletären och KEF. Och ni tog båda in den, vilket vi är glada över. Arbetet vi lagt ner blev inte kastat i sjön.

Men... alla de andra undertecknarna då? För deras skull önskar jag en rättelse till nästa KEF."

Redaktionen ber oförbehållsamt om ursäkt. Förutom Elsa-Lena Åström var artikeln skriven av Per Nattzén, Ingela Eriksson Thelin, Maj-Britt Eliasson och Runar Broman. Alla medlemmar i Folkkrörelsen Nej till EU i Alingsås.

GÖSTA TORSTENSSON

Posttidning B

Avsändare:
Kritiska EU-fakta
Pölgatan 5
414 60 Göteborg

[LARS-ERIK HÅKANSSON]

